

30096663-3	23/12/2011	כל העיר -שבועון ירושלים	עמוד 56	31	25.86x34.02
אורי איילון ר - 24180					

"הזהירו אותנו שכרזות שבהן מופיעות נשים יתלשו ויושחתו, אבל לא חששנו"

הרב אורי איילון, שעומד בראש הקמפיין "לא מצונזרת" מבהיר כי "זה לא מאבק אנטי חרדי ולא אנטי דתי, אלא הסיפור של הציבור הפלורליסטי" 🗿 ומדגיש "אין פה פשרות, לא נותר על הערכים שלנו" 🗿 ראיון עם האיש שהכניס את עניין הדרת הנשים לתודעה הציבורית

← מאת יונתן סידון | צילומים פול סגל, מגד גוזני

גם הרב אורי איילון מודה שמדובר בשריטה, כמעט אובססיה. כל מעבר שלו על פני לוח מודעות בעיר הופך מיד לסוג של מחקר האיש כבר מומחה בכל מה שקשור לפוסטרים המתנזרים ססים על שטחי החוצות בירושלים. הוא כבר לא יכול להימנע מזה. כל לוח מודעות שנקרה בדרכו גורר בריקה יסודית וזה עוד לפני שדיברנו על לוחות שאליהם הוא מגיע באופן יומם. הרב איילון לא סובל מעודף זמן פנוי, גם לא מדרכות ביזארי, מאחורי הבריקה הרקדנית עומדת אג'נדה מגובשת: לברר כמה נשים מעטרות את הכרזות שעל גבי לוחות המודעות בבירה. בשבועות האחרונים עומד הרב איילון בראש הקמפיין לא מצונזרת שמובילה תנועת ירושלמים נגד הדרת הנשים מהמרחב הציבורי – סוגיה שמסרבת לדרת מסדר היום המקומי והארצי. "במשך שנים הציבור הפלורליסטי בעיר התנהג כמיעוט, ואפילו כמיעוט מוכה, וזאת אף על פי שהוא כאן הרוב והרוב המכריע", מס' ביר השבוע הרב איילון בראיון ל"כל העיר" את משנתו, "אנחנו כאן כדי להפוך את הפירמידה הזו. הציבור הפלורליסטי בירושלים התרגל להוריד את הראש. באמצעות הקמפיין שלנו אנשים בעיר פתאום גילו אחד את השני, הבינו שהם לא לבד, כולם באותה סירה. המאבק הזה הוא של הציבור הפלורליסטי. אנחנו כבר התרגלנו לצנוזר את עצמינו, וזה עוד לפני שמישהו בכלל בא אלינו בביקורת. צריך להבין, על המערכת הערכית שלנו אנחנו לא מנהלים משא ומתן. לא תהיה שום הידברות על שוויון בין נשים וגברים, אין פה פשרות, על הערכים שלנו לא נותר. זה לא מאבק אנטי חרדי ולא אנטי דתי, הציבור החרדי הוא לא חלק מהסיפור הזה – זה הסיפור של הציבור הפלורליסטי". מי מרכיב את הציבור הפלורליסטי בעיר? "הכוונה שלנו היא לציבור מכל הקצוות האידאולוגיים שמאמין בזכות האחר לחיות פה לפי רצונו. הקשת כוללת אנשים חילוניים ורתיים על כל גווניהם. הציבור הפלורליסטי בכלל והחילוני בפרט, מייצג סיפור ישראלי של אנשים עייפים החיים במדינה שסבלה ממלחמות, ועכשיו רוצים לנוח. הם כבר לא רוצים להיאבק ולרבי. הבעיה היא שהציבור הפלורליסטי לא כבר במרחב וזה יוצר התנגשויות".

חשש מופרך

איילון (42), רב קונסרבטיבי, נשוי לרבקה ואב לשתי בנות אופיר (10) ועדי (6), מתגורר בשכונת ארנונה ומייסד קהילת יוצר אור בתלפיות. לדבריו, "לפני חודשיים וחצי" שלושה הקמנו בתנועת ירושלמים את קבוצת הפייסבוק לא מצונזרת. הטריגר לצאת עם העניין החוצה היה

כשצוערים בבה"ד 1 נטשו אירוע בגלל שירת נשים. ברגע שזה הגיע לצבא, החלטתי שהגיע הזמן לא לשתוק יותר ולפוצץ את העניין. העור' ברה ששיח על שירת נשים הופך ללגיטימי בתוך המיינסטרים הישראלי, שזה צה"ל, מראה שלא מדובר בעניין שולי וניח. יצאנו עם הקמפיין לימים ספורים לפני שחרור גלעד שליט, ובאמת חששנו שהעניין ייעלם במהרה מסדר היום הציבורי ויתמוסס. לשמחתי מאז העיסוק בנושא לא פסק, אלא רק הלך והתעצם. זה מראה כמה כל העניין של הדרת נשים טבוע עמוק בתוך החברה הישראלית". קבוצת הפייסבוק הפכה במהרה לתוססת וגועשת, אבל הרב איילון הבין שצריך גם מעשים בשטח. "פייסבוק לבד לא עושה את האפקט", הוא קובע, "מי שחושב שמחאות מהסוג הזה מספיקות – פשוט לא מבין ברשתות חברתיות. פייסבוק בלי תמיכה תקשורתית ובלי מעשים לא שווה כלום. אפשר להקים מיליון קבוצות, להחתים מיליון וחצי עצומות ובתכלס אם זה לא יוצא החוצה אין לזה שום משמעות. זה מקסימום עושה לך טוב בלב, טופח על האגו". הצעד הראשון בפעילות השטח התחיל לפני כחודש וחצי, ובמרכז הכנת 70 כרזות שבהן יצולמו נשים. את הכרזות תכננו בלא מצונזרת לתלות על חלונות ועל מרפסות ברחבי העיר. "ממש לקראת ההגעה לרפוס, נתקלנו אשתי ואני בקמפיין המצונזר של חברת הווינגמן בעיר, כשראשה של הפרזנטורית סנדי בר פשוט נחתך", משחזר הרב איילון, "החלטנו להדפיס ולתלות את הכרזות שלנו ובמקביל לבדוק מי עומד מאחורי הצנזורה. לאחר בירורים שערכנו התברר לנו שמי שאחראית לכך היא חברת ווהר פרוסום חוצות, בעקבות חשש מהשחתת השלטים שלה. כשהתברר לנו שלעירייה אין יד בצנזורה החלטנו להפיץ כרזות על גבי לוחות מודעות של אריאל שהיא חברת בת של העירייה. הפעם הגדלנו את הכמות והדפסנו 140 פוסטרים. אני זוכר שאמרו לנו שנפלנו על הראש, הזהירו אותנו שכרזות שבהן מופיעות נשים יתלשו במהירות ויושחתו, אבל לא חששנו. ובאמת, עד כה הושחתו בעיר ארבעה פוסטרים בלבד. בכלל, ההסבר שלא לפרסם במרחב כרזות שבהן מופיעות נשים מחשש להשחתת לא מקובל ומקומם. זה תירוץ של אנרכיה, של מדינה בלי חוק. לשמחתי הוכחנו לכולם שצדקנו, שהחשש מופרך". הרב איילון מוסיף כי "עוד צעד מכונן במאבק היה סביב הקמפיין של עמותת אדי. אנחנו תומכים בעשייה המבורכת של העמותה, אבל מאוד לא אהבנו את זה שהועלה קמפיין שבו מופיעים גברים בלבד, ובמהרה גם העמותה הזו שמעה מאיתנו. תרומת איברים זה הרי נושא רציני, ולנו לא היה ברור איך חצי מהאוכלוסייה ממודרת מהפרסום שלהם. לזכות העמותה יש לומר שהיא הבינה שטענתה, ותיקנה במהירות עם קמפיין

הכולל גם תמונות של נשים. אפשר לראות שגם בשלטים העירוניים יש לאחרונה שינוי מהותי ולקראת חנוכה העירייה מפרסמת מודעות שבהן מופיעות נשים".

עניין של הזנחה

התפתחות חיובית נוספת במאבק נגד הדרת נשים נרשמה בחודש שעבר, כשלהקת המחול הירושלמית קולבן ראנס החלה לאחר תקופה ארוכה להופיע עם וילונות מורמים ולא מוסטים כבעבר. גם במהלך הזה לקמפיין לא מצונזרת היה חלק נכבד. "זה מקרה קלאסי של הז'נחה", טוען הרב איילון, "הלחץ שנעשה להסיט את הווילונות בכלל לא התרחש בקדנציה של ברקת, אבל הוא אחראי להזנחה ולא טיפל בנושא. כשהארנו את עיניו הוא מיד יצא בהצהרות ברורות וחר משמ' עיות, אבל למה היינו בכלל צריכים לחכות? הסיפור של קולבן ראנס זו תסמונת להנצחה של מצב. אני יכול לספר שחצי שעה לפני ההופעה שאמורה לציין את הרמת הווילונות, כשאמצעי תקשורת מסביב מס' קרים את האירוע, הגיעו שני בחורים חרדים ודרשו שהווילונות לא יעלו. באינטסינקט מיידי רקדנים הורידו את הווילונות. זה היה מדהים ועשה לי עצוב. בסופו של דבר הווילונות לא הוסטו והמופע התקיים וזכה להצלחה".

האמנת שתגיעו לתוצאות כל כך מהר?

"קשה לתאר את הקלות הבלתי נסבלת שבה התרחש השינוי. היינו פשוט צריכים להרים את הראש ולומר 'די' וזה נעצר. בשבועות ספורים השלנו שכבות על שכבות שאף אחד לא טיפל בהן במשך שנים. היום, ואני לא חושב שאני לבד בתחושה הזו, כשהולכים במרחב מרגישים שאנשים פחות חוששים, מוכנים יותר להעיד. נתנו פה אוויר, סוג של שחרור המרחב הפך נעים יותר".

אילו פעולות אופרטיביות מתוכננות הלאה?

"אנחנו פועלים מול חברת כנען, שלה יש שטחי פרסום על האוטו-בוסים של אגד בעיר. בשלב זה נראה שהם עדיין לא מעוניינים לקיים דיאלוג אמיתי, ולכן אנו שוקלים לנקוט בצעדים משפטיים. בנוסף נמשיך בקמפיין של לא מצונזרת כדי שהדברים לא יסקעו, ונעודר גם יוזמות פרטיות במירה שהמטרה ראויה. ההמשכיות מאוד חשובה". תגיד, מדוע גבר צריך להוביל את המאבק הזה? לא הנשים הן אלו שצריכות לעמוד בראש המחנה?

"זה מאבק על זכויות אדם, לא מאבק פמיניסטי ולכן לא משנה מי

25.86x33.11	32	56	עמוד	כל העיר - שבועון ירושלים	23/12/2011	30096832-1
אורי איילון ר - 24180						

לא
מצונזרת

**מחזירים נשים
לשלטי חוצות בירושלים**

צילום: בשמת איבי

ירושלמים גם ב-

7-30096838	23/12/2011	כל העיר - שבועון ירושלים	עמוד 56	33	25.86x27.81
אורי איילון ר - 24180					

”

הסיפור של קולבן דאנס וז תסמונת להנצחה של מצב. חצי שעה לפני ההופעה שאמורה לציין את הרמת הווילונות, כשאמצעי תקשורת מסביב מסקרים את האירוע, הגיעו שני בחורים חרדים ודרשו שהווילונות לא יעלו. באינסטינקט מידי רקדנים הורידו את הווילונות. זה היה מדהים ועשה לי עצוב”

המשך מהעמוד הקודם

מוביל אותו. אני מקפיד להתראיין בנושא, דווקא כרי שהעניין לא יוסט לפינה הזו”.

יש תחרושה שהקול הנשי לא נשמע, ולא רק בנושא הדרת נשים מהמרחב.

”אני מסכים שלא מספיק שומעים את הקול הנשי בסוגיות חברתיות רבות. מהצד הרבני אני יכול לספר שכאשר בני מצווה רבים עולים לתורה בכותל, האמהות עומדות על כסא פלסטיק רעוע בעזרת הנשים, בקושי רואות ושומעות את הטקס ומרגישות בסדר גמור בסיטואציה הזו. זה מהדברים שלא קשה לשנות, אבל נדרשת כאן עבודה עניינית ותכליתית. אלו בריוק רפואי ההנחה שאני מדבר עליהם”.

צנוור נשים משלטי חוצות הוא רק חלק מהדרת הנשים במרחב הציבורי. מה בעניין סוגיות דוגמת קווי המהדירין ושירת נשים?

”אנו שותפים לארגונים ולגופים נוספים שפועלים נגד הדרת הנשים. בעניין ההפרדה באוטובוסים, אנו סבורים כי דרושה אכיפה של פקחים או של המשטרה. טיפול בנושאים נוספים כמו שירת נשים, מובילים ארגונים אחרים ואנחנו תומכים בהם מאחור. טוב שיש חלוקת עבודה וכל גוף מתמקד ומתמקצע בתחום שבו בחר”.

איך אתה מסביר את ההקצנה של התקופה האחרונה?

”צריך להפריד פה בין החרדים לבין הציונות הרתית. הקצנת החרדים נובעת מהרצון להגן על עצמם. מצד הציונות הרתית זה סיפור אחר לחלוטין. מאז ההתנתקות יש משבר ערכי חזק מאוד בציונות הרתית. הכל שם הולך לכיוון של הקצנה. לרעתי, הציבור הרתי לאומי בחלקו הגדול לא נמצא שם. הרבר העצוב פה הוא שהרבנים המתונים בקרב הציונות הרתית לא מגנים את הדרת הנשים. לא היתה התאגדות אפילו של עשרה רבנים מתונים שיגידו ר"י, מספיק עם הטידוף הזה. זה נובע מהפחד ומהלחץ החברתי שבתוכם. זו בפירוש שערורייה ענקית. הציבור שלהם מחכה לגינוי והם ממלאים את פיהם מים”.

איך במגזר החרדי מגיבים לקמפיין של לא מצונזרת?

”היו תגובות, אבל החרדים פחות רלוונטיים כאן, זה כמו שאני לא אכנס למאבק בין חסידיות משום שהקמפיין שלנו הוא שיח פנימי של הציבור הפלורליסטי. אנחנו לא ילדים שבאים להרגיז, לעורר פרובוקציות או לעשות דווקא. אנחנו יודעים בדיוק לאן לנתב את המאבק שלנו”.

ואיזמים קיבלת?

”לא”.

למחאה החברתית היה אפקט על הקמפיין?

”ברור שהיא נתנה לנו רוח גבית. חשיבות המחאה החברתית – ולא רק לקמפיין שלנו – היא בכך שאנשים הבינו שבהתארגנות אפשר לשנות. ער הקיץ החברה פה היתה בסוג של תרדמת”.

לא בנוי לפוליטיקה

כששואלים את הרב איילון אם הצלחת הקמפיין מעוררת אצלו אספירציות פוליטיות, הוא מספק תשובה נחרצת: ”אני לא פוליטיקאי, אני איש חינוך. אני לא בנוי לפוליטיקה, זה לא מעניין אותי”.

למי הצבעת לראשות העיר?

”לניד ברקת”.

הוא עונה על הציפיות שלך?

”זה מורכב. לעמוד בראשות עיר כמו ירושלים זה לא דבר פשוט. יש לי על ברקת המון מילים טובות ובעיר יש שינוי חיובי. טביעת

האצבע שלו מורגשת בתחומים שונים כמו תרבות ותיירות, ואני בטוח שנראה את העבודה שלו בעתיד גם בתחומים רבים נוספים. עם זאת צריך להבין שירושלים היא עיר מטורפת שדרושת טיפול של אמן. בנושאים בסיסיים, שאינם שנויים במחלוקת, כמו ניקיון העיר לא נעשה מספיק. זו בירת ישראל, לא ייתכן שהיא תיראה כמו שהיא נראית מבחינה אסתטית. יש פה בעיות כבדות גם בעניין הדיור והתעסוקה, שזו ירושה שקיבל ברקת מראשי עיר קודמים, ואני בטוח שהוא פועל במרץ לתקן נזקים של שנים. ברקת בהחלט מנסה, אבל שלוש שנים זה לא מספיק זמן כדי להביא לשינוי ממש, מה גם שהממשלה חוצץ מהצהרות, לא ממש מסייעת. מנגד, לא פעם נראה שמה שמנחה את ברקת זה לשמור על שלמות הקואליציה, ולרעתי הוא לא מאזן מספיק בין הצרכים של האוכלוסיות השונות בעיר. בסופו של דבר הוא ואני באותו צד. אם ברקת יבין שהוא צריך להתחשב בציבור שבחר בו – יש תקווה לירושלים”.

אפרופו בחירות, בשבוע שעבר נערכו בחירות למינהלים הקהילתיים. לא הצלחת להיבחר להנהלת מינהל בקעה רבתי. “הנה, אתה רואה שיש גם כישלונות. אני לא מצטער על הצעד הזה. לא אהיה חבר בהנהלת המינהל וזה בסדר גמור. אמשך לפעול למען השכונה שלי”.

אני מקטמון

הרב איילון עלה לישראל מארגנטינה בשנות ה-70 ועבר את כל המסלול הקונסרבטיבי: תנועת נועה, גרעין נח”ל והסמכה לרבנות. “התנועה הקונסרבטיבית משולבת היטב בשתי העולמות, היהודי והמערבי, ומסוגלת לעשות את הסינכרוניזם החשובים”, הוא מסביר, “ירושלים זה לא רק רתיים וחילוניים, אלא קשת ענקית של צבעים שהתנועה שלנו היא חלק ממנה”.

במשך קרוב לעשר שנים עומד הרב איילון בראש קהילת יוצר אור בתלפיות. “כשהלכתי ללמוד בבית המדרש לרבנים על שם שכטר של התנועה הקונסרבטיבית, היה לי ברור שלא ארצה להיות רב של מה שנקרא קהילה קלאסית”, הוא מפרט. “רציתי להקים מודל הוליסטי שיעסוק בסוגיות היותר רחבות של החברה הישראלית. הרגשתי שאני צריך להקים משהו חדש והקהילה שלנו כאן היא באמת ייחודית. זה פרויקט לטווח ארוך שמבקש להעצים אוכלוסיות חלשות, לשבור מעגלים ולחולל שינוי עמוק ואמיתי. הקהילה כוללת כיום כ-40 משפחות שכו-לן מתגוררות בשיכונות תלפיות. מדובר במשפחות של יוצאי אתיופיה ומדינות ברית המועצות לשעבר ומשפחות ישראליות ותיקות. אנחנו עורכים פעילות ענפה לכל המשפחה הכוללת בין השאר אולפן ללימוד

עברית ואנגלית, מעגל נשים, תוכניות חונכות ואמנות ועוד”.

איך מקימים קהילה?

”התחלנו מאפס, בלי אף משפחה. חברנו לעוברת הקהילתית והתחלנו לעבוד. אני טוען שלא משנה מי אתה, משנה מה אתה מביא. אני באי תי להקשיב, לשמוע מהמשפחות מה הצרכים שלהן. בנוסף, הנהגה של קהילה תלויה גם ביזמות. דוגמה לכך היא הפעילות שבמסגרתה בני נוער מהקהילה מגיעים לאוניברסיטה העברית במטרה לסיים בגרות מלאה”.

גם את הפועל קטמון רתמת לפעילות אצלך בקהילה.

”אני לא מאוהדי הפועל ירושלים, ויקטור יונה ויוסי סאסי לא מעניינים אותי. כששמעתי על הפעילות החברתית-קהילתית של קטמון נוצר חיבור מופלא. הם הקימו אצלנו אולפן עברית, ואוהדים באים לפה ללמה. אנחנו מגיעים לכל משחק בית בהרכב משפחתי ומאוד נהנים. תבין, זה לא טריוויאלי להגיע לאיצטריון טרי ולתת לבנות שלי לרוץ חופשי בלי שום חשש. מה שעושה קטמון זה אחר הרבנים החיוביים ביותר שנוצרו בעיר בשנים האחרונות, הרבה מעבר לקבוצת כדורגל”.

כדורגל ודת הולכים יחד?

”הקבוצה משחקת ביום שישי לפני כניסת השבת, או במוצאי שבת ויש לה אוהדים רבים חובשי כיפה. למשחקים בשבת אני לא מגיע. אם הקבוצה תשחק בשבתות, אבין את זה לגמרי, אבל זו תהיה אכזבה גדולה למשפחה שלי”.

כשמדברים על נקודת ההשקה בין כדורגל לדת, מומלץ להכניס למשוואה גם את החופות שעורך הרב איילון. “במחצית של אחד המשחקים ביקשו ממני שני אוהדי קטמון שאחתן אותם. כשהעמדנו את החופה, על מוט אחד נתלה צעיף של קטמון ועל מוט אחר צעיף של הפועל תל אביב, זה בהחלט היה מראה נהדר. זה כבר הווג השני שאני מחתן – הפכתי לרב של הפועל קטמון”.

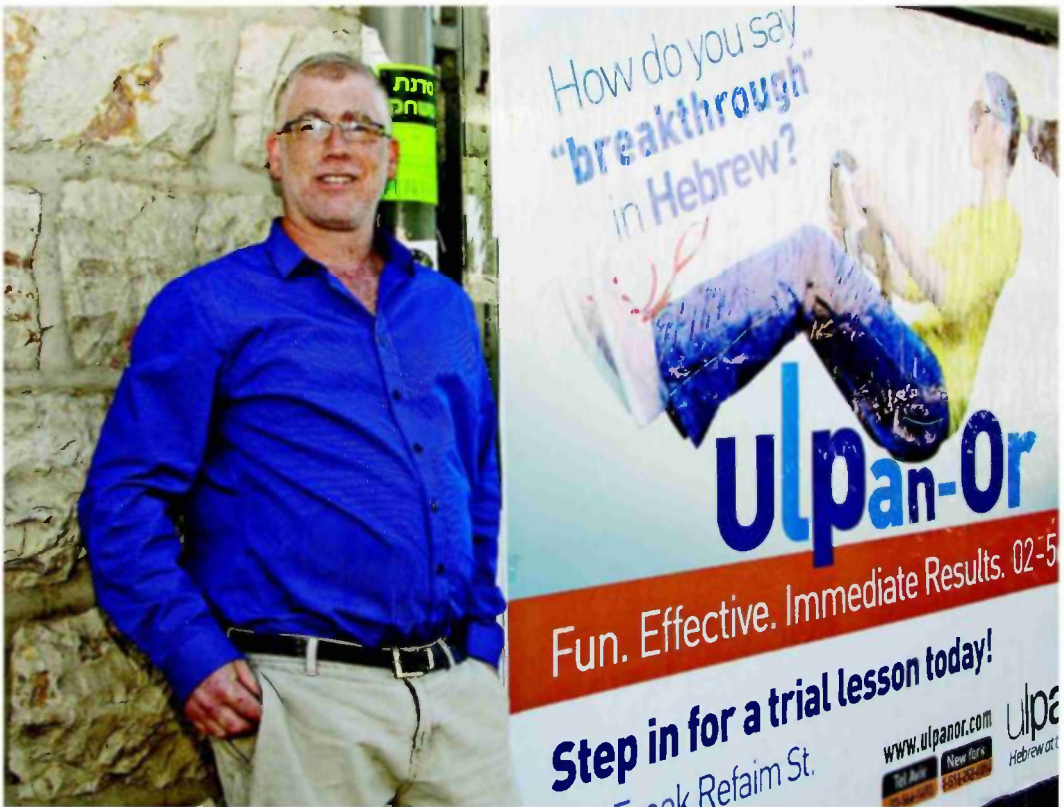
מה עם צרור בדיחות מייגעויות? יש לך במלאי?

”ממש לא. אני די שונא את העניין הזה. חבל לי שהחופה הפכה לעניין הכי פחות חשוב בחתונה. אנשים רק רוצים לגמור עם זה מהר ולהי תפנות לאוכל ולריקודים, וזה קורה כי הם לא מתחברים למה שקורה בחופה. אני מתייחס לעניין ברצינות רבה, מקפיד להכיר כל הווג לפני וללמוד מי עומד לפני. זה לא חלטורה. החופות שאני עורך הן מאוד הלכתיות ומאוד שוויוניות, ולצדדי אינן מוכרות על ידי המדינה”.

ומה התוכניות הלאה?

”אני פועל לעידוד פתיחת מסעדות כשרות ללא תעורה בירושלים, מכיוון שכל העניין הכשרות הפך למגוון. אני סומך על בעלי המסעדות

30096847-7	23/12/2011	כל העיר - שבועון ירושלים	עמוד 56	34	14.32x33.28
אורי אילון ר - 24180					

המשך מהעמוד הקודם

שהם לא מרמים את אלו שאוכלים אצלם. גם לא מפריע לי שהמסעדות הללו פתוחות בשבת, התרבות חילונית בירושלים בשבת חשובה".

תגובות

מהעירייה נמסר: "העירייה בראשות ניר ברקת מאפשרת פרסום נשים בשלטי החוצות. העירייה לא פסלה אף קמפיין שבו מופיעות נשים ומפרסמת נשים כפרסומיה הרשמיים בשלטי החוצות לכל אורך הקרנציה ולא רק כעת, כגון שלטי מרתון ירושלים עם תמונות הרצות. העירייה יצאה בפומבי כנגד תופעת הדרת נשים מהמרחב הציבורי, וראש העיר אף פנה למפקד משטרת המחוז בבקשה למגר את תופעת השחתת שילוט עם תמונות נשים, ולהגביר את האכיפה נגד הוונדליזם, והמטרה נענתה לכך מיד. בשלוש השנים האחרונות חלה מהפכה בתחום הנשים בירושלים שאינה באה על חשבון הדרו קיום בעיר. רקדניות מחולה שהולבשו בשקים בקרנציה הקודמת מופיעות באירועי העירייה בלבושן המקורי, שירת הנשים נשמעת בהן שוב, הנשים מופיעות בפרסומי העירייה והן חזרו לשמש בעמדות מפתח חשובות בהנהלת העיר כמו כן, ראש העיר הכפיל את התקציב המיועד לקידום נשים בעירייה ובעיה. באשר לקולבן ראנס, העירייה הבהירה שאין כל הנחיה או אישור לפתיחת הווילונות במקום, ואנו רואים חשיבות בפעילות הלהקה ונמשיך לתמוך בה ובחופש האמנותי שלה".

אוהד גבלי, סמנכ"ל שיווק ומכירות בחברת כנען מוסר: "חברת כנען מאפשרת פרסום נשים בכל רחבי הארץ למעט האזורים החרדיים שבהם מושחתים האוטובוסים. לאור העובדה שיש ניידות בין הקווים ולא ניתן להתמקד באזור מסוים, אנו מבקשים מהמפרסמים גרסה נוספת לקמפיין שלא תיצור השחתות באזורים המועדים לפורענות. השיקול שלא להעלות נשים באזורים הללו הוא שיקול כלכלי/עסקי ולא מרצון לייצר אפליה מגדרית או אפליה כלשהי, והוא נובע מניסיון מר של שנים שבהן נגרמו לחברה נזקים כלכליים כבדים כתוצאה מהשחתות האוטובוסים. יחד עם זאת, במקרים חריגים ביותר שבהם התעקש הלקוח לפרסם נשים בירושלים, ניתנה לו האפשרות ובכפוף לשיפוי חברת כנען בגין כל נזק שיגרם לה כתוצאה מכך. כולי תקווה כי בעתיד נוכל להציע ללקוחותינו פתרונות אחרים שיימנעו תופעות מסוג זה".

דבורה שרר מהמרכז הלאומי להשתלחות איברים מוסרת: "ערב לפני העלאת הקמפיין בפעם הראשונה פנתה אלינו חברת הפרסום וביקשה להסיר תמונות נשים מהפוסטרים בירושלים ובבני ברק. החברה הביעה חשש שאם יופיעו נשים בשלטים - מישו יפגע בפוסטר או באוטובוס. הופתענו מהבקשה, אך ראינו לנגד עינינו את חשיבות העברת המסר לכלל תושבי המדינה, ולכן הסכמנו לתנאי שהוצב בפנינו. ואולם, מאחר שהחלטת לא התקבלה בלב שלם, ביקשנו להעלות בשנית את הפוסטר המקורי שהועבר לפרסום ושאושד בידי הגורמים המוסמכים במרכז הלאומי להשתלחות. אנו מתנצלים אם מישו נפגע באופן אישי, היתה לנו כוונה להעביר מסר חשוב של מתן חיים".

מחברת זוהר פרסום חוצות נמסר: "אנו עוסקים בתחום פרסום חוצות למעלה מ-20 שנה ופועלים בכ-30 רשויות מקומיות. אנו חברת פרסום סובלנית המכבדת את הזולת ומתחשבת בכלל תושבי ישראל. בירושלים נוצר בזמן האחרון מתח באוויר המקשה על פרסום חוצות שנכללו בו נשים. אנו משתדלים בכל שכינה שהיא דתית או חרדית שלא לפרסם פוסטר עם דמות אישה, אך בשכונות חילוניות אנו מפרסמים גם פרסום הכולל נשים, ומקווים כי כולם יוכלו ליהנות מפרסום מכובד ומכבד. סרבלנות היא מילת המפתח, צריך ללמוד לחיות יחד בהרמוניה מתוך כבוד הדדי. באשר לפרסום של חברת הונוגמן, הרי שהפוסטר היה מעוצב באופן צנוע, מחשש לוונדליזם. כיום אנו משתדלים לפרסם בהוגנות גם לקהל דתי וגם לחילוני, ומקווים שהכל יהיה על מי מנוחות". ★

”

החרדים פחות רלוונטיים כאן, זה כמו שאני לא אכנס למאבק בין חסידיות משום שהקמפיין שלנו הוא שיח פנימי של הציבור הפלורליסטי. אנחנו לא ילדים שבאים להרגיז, לעורר פרובוקציות או לעשות דווקא. אנחנו יודעים בדיוק לאן לנתב את המאבק שלנו”

